

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืน

เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๕๖๑ สายแยกทางหลวงแผ่นดิน

หมายเลข ๓๒๑ (สวนแดง)-บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๓๓ (ดอนคา)

พ.ศ. ๒๕๓๖

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๓๖

เป็นปีที่ ๔๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืน เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๕๖๑ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๒๑ (สวนแดง)-บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๓๓ (ดอนคา) ในท้องที่อำเภอเมืองสุพรรณบุรีและอำเภอดู่ทอง จังหวัดสุพรรณบุรี

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๖๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบกับมาตรา ๕ วรรคสาม และมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๐ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืน เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๕๖๑ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๒๑ (สวนแดง)- บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๓๓ (ดอนคา) พ.ศ. ๒๕๓๖”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับได้มีกำหนดสี่ปี

มาตรา ๔ ให้อธิบดีกรมทางหลวงเป็นเจ้าหน้าที่เวนคืนตามพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๕ เขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืนตามพระราชกฤษฎีกานี้อยู่ในท้องที่อำเภอเมืองสุพรรณบุรี และอำเภออู่ทอง จังหวัดสุพรรณบุรี มีส่วนกว้างสองร้อยเมตร ทั้งนี้ ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

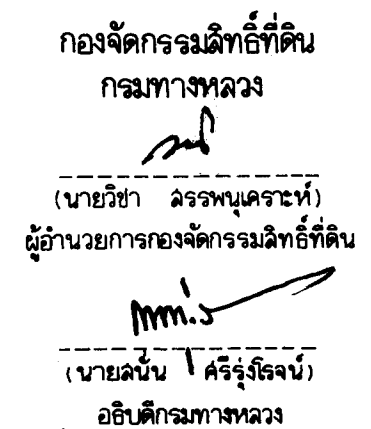
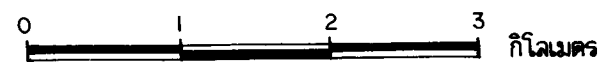
ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 346 สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 321 (ลำนางรอง) - บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 333 (ดอนคา)

มาตรา ๑๖ ๕๐,๐๐๐

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากมีความจำเป็นจะต้องขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๕๖๑ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๒๑ (สวนแดง)-บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๓๓ (คอนคา) ในท้องที่อำเภอเมืองสุพรรณบุรี และอำเภออู่ทอง จังหวัดสุพรรณบุรี เพื่ออำนวยความสะดวกและความรวดเร็วแก่การจราจรและการขนส่งอันเป็นกิจการสาธารณูปโภค ในการนี้สมควรกำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืนในท้องที่ดังกล่าว เพื่อให้เจ้าหน้าที่หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเจ้าหน้าที่มีสิทธิเข้าไปทำการสำรวจ และเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ที่จะต้องเวนคืนที่แน่นอน จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้